

ת"פ 52191/02/14 - מדינת ישראל נגד ד' ג'

בית משפט השלום בנתניה

22 ינואר 2015

ת"פ 52191-02-14 מדינת ישראל נ' ג'

בפני כב' השופטת גלית ציגלר

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם ד' ג'

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טל ניסנוב

הנאשם ובא כוחו עו"ד רן עטיה

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן האוחז ארבעה אישומים בגין עבירות של תקיפת בת זוג לפי סעיף 382 (ב) ו- (ג) לחוק העונשין, אשר בוצעו במהלך השנים 2013-2014;

על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, העבירה הראשונה בוצעה במועד כלשהו בין התאריכים 1.12.13-17.12.13, אז הכה הנאשם את המתלוננת והפיל אותה על רצפת המטבח, ובעודה שרועה על הרצפה בעט בה וגרם לה חבלות בדמות המטומות בגב ובמותן, ובהמשך גם התיז עליה מים באמצעות ברז המטבח (האישום הרביעי).

כחודשיים לאחר מכן, ביום 14.2.14, בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הוא סטר לה פעם אחר פעם וזרק אותה לעבר המיטה, כאשר יומיים לאחר מכן שב וזרק אותה לעבר הספה ובהמשך אף אל רצפת הבית, ובעודה שוכבת על הרצפה בעט בה (האישום השני והשלישי).

כך, בבוקר יום 18.2.14, ובעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת, הוא דחף אותה והכה בידיו את ראשה, ובהמשך, בעת שהלבישה את בתה הקטינה, סטר על לחיה. לאחר מכן, בעת שהלבישה המתלוננת את בנם הפעוט, הכה אותה שוב הנאשם בראשה מספר רב של פעמים (האישום הראשון).

2. כחלק מהסדר בין הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן, שבחן את עניינו ואת שאלת הענישה.

מהתסקיר שהתקבל עלה שהנאשם כבן 40, אב ל-3 ילדים המצוי בהליכי גירושין מהמתלוננת. הנאשם מתגורר עם אימו ב*****, וזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק.

התסקיר מפרט את קורות חייו של הנאשם, ובין היתר שירותו הצבאי כלוחם ביחידה קרבית, הסמכתו כחשמלאי ועיסוקו

בתחום זה כעצמאי. עוד מפרט התסקיר את הרקע המשפחתי של הנאשם, היחסים בין הוריו, פטירתו של אביו לאחרונה ומערכת היחסים המורכבת עם אשתו.

בשיחה עם קצינת המבחן התייחס הנאשם לעבירות, ותיאר את ההידרדרות ביחסיו עם המתלוננת על רקע קשיים כלכליים, דבר שהוביל להתפרצויות אלימות כלפיה.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נוטה לטשטש את חומרת התנהגותו כלפי המתלוננת, ולאחר שהביע נכונות לבחון את המניעים לכך ושולב במסגרת טיפולית במשך כ-6 חודשים - הוחלט להפסיק את הטיפול בעניינו בשל היחס האמביוולנטי שהוא גילה כלפי ההליך, התקדמותו האיטית והעדר הפנמה של הכלים הנלמדים. קצינת המבחן הוסיפה וציינה, שכחודשיים לאחר הפסקת הטיפול, בחודש נובמבר 2014, השתלב הנאשם במסגרת טיפולית נוספת, אולם לא פירטה דבר לעניין התקדמותו של הנאשם בהליך זה.

עוד עולה מהתסקיר, כי בשיחה שניהלה קצינת המבחן עם המתלוננת הסתבר שהנאשם נהג כלפיה באלימות לאורך כל שנות נישואיהם, אך מאז האירועים נוצר ביניהם נתק והיא אינה חשה מאוימת מפניו.

קצינת המבחן התרשמה כי למרות ההתנהלות הבעייתית של הנאשם לאורך השנים וחוסר מודעותו לחומרת העבירות, קיימים גורמים המצמצמים את הסיכון להישנות המעשים, ובהם פרידתו של הנאשם מהמתלוננת, נכונותו להשתלב בהליך טיפולי, העובדה כי מאז ביצוע העבירות, ובמהלך השנה שחלפה, לא הסתבך עוד בעבירות באופן שההליך המשפטי מהווה עבורו גורם מרתיע, ובנסיבות אלה המליצה להסתפק בעונש של "צ" והטלת צו מבחן.

3. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות, נסיבות ביצוען ואת מתחם העונש ההולם בגין כל עבירה, שנע בין מספר חודשי מאסר עד 12 חודשים, כשלאור האמור בתסקיר שירות המבחן הסכים להסתפק בענישה ברף התחתון של המתחם, אשר לא תפחת מ-6 חודשים שירוצו בדרך של עבודות שירות.

מנגד טען ב"כ הנאשם, כי העונש לו עתר ב"כ המאשימה אינו משקף את הנסיבות המקלות שעומדות לזכות הנאשם, ובין היתר היותו אדם נורמטיבי, בעל מקצוע (נ/1) ונעדר עבר פלילי, העובדה כי לא מדובר בעבירות אלימות ברף העליון, מעצרו מאחורי סורג וברח במשך כחודש וחצי, המוטיבציה שגילה להשתלב בהליך טיפולי בו התמיד במשך כשישה חודשים, הקשיים עימם התמודד במסגרת ההליך, ובין היתר פטירתו של אביו, כשלדבריו קיימת הצדקה לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום, וראוי בנסיבות המקרה לאמץ את המלצות התסקיר באופן מלא ולהסתפק בהטלת של"צ וצו מבחן.

יצוין, כי מלכתחילה ביקש הסנגור שלא להרשיע את הנאשם, אולם לנוכח התסקיר שהתקבל, לא חזר על עתירה זו.

4. הנאשם הודה והורשע בעבירות אלימות לא קלות כלפי מי שהייתה בת זוגו במועד האירועים, ובכך פגע בערכים חשובים של הזכות לשלמות הגוף ושלמות התא המשפחתי, והזכות לבטחון אישי ולשלמות נפש.

במקרה זה מדובר בשלוש עבירות של תקיפה סתם ועבירה נוספת של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, אשר בוצעו במספר הזדמנויות לאורך פרק זמן של כשלושה חודשים. הנאשם פעל באלימות כלפי בת זוגו, תוך ניצול יחסי הכוחות וחולשתה של המתלוננת, כשבחלק מהמקרים תקף אותה לעיניהם של ילדיהם הקטינים, וזאת בדרכים שונות שכללו

סטירות ודחיפות, הפלטה לעבר רהיטים בבית (מיטה וספה) ועל הרצפה, בעיטות בגופה ומכות בראשה, ובאירוע הרביעי גרם לה גם לחבלות של ממש בדמות המטומות בגב ובמותן, כאשר הצטברות הנתונים הללו מלמדת על חומרת העבירות, על המסוכנות הנשקפת מהנאשם, על חוסר יכולתו לשלוט בכעסו ועל הצורך בענישה ממשית ומרתיעה.

5. מדיניות הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם מתחשבת בצורך להילחם בתופעה הפסולה של אלימות במשפחה, אשר פעמים רבות אינה מדווחת לרשויות אכיפת החוק ונשארת בין כתלי הבית. דומה כי אין מה לחדש ולהוסיף על כל אלפי המילים שכבר נכתבו בנושא ההחמרה הנדרשת כלפי מי שמרים ידו על בן משפחה או בת הזוג, ואני סבורה כי המתחם ההולם את העבירה נע בין מאסר קצר שניתן לרצות בדרך של עבודות שירות, ועד 12 חודשים מאחורי סורג ובריה, תלוי בטיב האלימות שננקטה ובתוצאותיה. (ראה לדוגמה: רע"פ 10797/05 פלוני נ' מדינת ישראל (7.3.06) הורשע הנאשם בעבירות של איומים ותקיפת בת זוג (משיכה בשערות וחבטות באגרופים) והוטלו 9 חודשי מאסר בפועל לאחר הפעלת עונש מאסר מותנה; ת"פ (שלום אילת) 2671-05-12 מדינת ישראל נ' מנקו (10.6.14) הורשע נאשם בעבירות של איומים ותקיפה סתם של בת זוג בשני אירועים, כשלכל אחד מהם נקבע מתחם ענישה שנע בין 4 ל-12 חודשי מאסר בפועל, כשבסך הכל הוטלו עליו 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות; רע"פ 7951/10 גוני נ' מדינת ישראל (2.11.10) דחה בית משפט העליון בקשת רשות הערעור של נאשם שנגזר עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים; עפ"ג (מרכז) 24970-08-12 הרשקוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע במסגרת הסדר חלקי בעבירה של תקיפת בת זוג (דחף את אשתו בעודה מחזיקה את בתם, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, נתן לה מכה בראש עם הידיים וירק עליה), ונגזר עליו 8 חודשי מאסר בפועל ורכיבי ענישה נלווים; עפ"ג (מח' ב"ש) 35613-08-11 פבריקנט נ' מדינת ישראל (4.7.12) התקבל בהסכמה ערעורו של הנאשם שהורשע בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, ונקבע כי ירצה את 6 חודשי המאסר שהוטלו עליו בדרך של עבודות שירות).

6. הסנגור לא חלק על מתחם הענישה שהוצג, אולם טען כי מקרה זה מצדיק לחרוג ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום וההליך הטיפולי שעבר הנאשם. אלא, שלא מצאתי כי קיימת הצדקה לכך במקרה זה. טיבן של התקיפות, נסיבות ביצוען והחבלות שנגרמו אינן פשוטות, ולכך מצטרף האמור בתסקיר שירות המבחן, לפיו הנאשם לא הפנים באופן מלא את חומרת התנהגותו, למרות השתלבותו בהליך הטיפולי במשך כחצי שנה, ולמרות חזרתו למסגרת טיפולית, שתוצאותיה אינן ידועות עדיין, ובכל אלו אין לטעמי פוטנציאל שיקומי מובהק, באופן המצדיק חריגה ממתחם הענישה המקובל. עם זאת, בהחלט ישנן נסיבות הפועלות לזכותו של הנאשם ויש מקום להתחשבות מסוימת, באופן שהעונש שייגזר עליו יהיה עונש כולל לכל ארבעת העבירות (סעיף 40 יג' (ב) לחוק).

עוד אוסיף, כי בחנתי את המלצת התסקיר ואת הענישה המוצעת בו, כמו גם את הפסיקה שהציג הסנגור, אלא שיש לזכור כי המלצת שירות המבחן הינה בגדר המלצה בלבד, ועל בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים הקשורים בענישה. ולטעמי במקרה זה, לאור טיבן של העבירות והנסיבות המפורטות בכתב האישום, לא ניתן להסתפק בענישה של צו מבחן ושל"צ בלבד, ויש להשית גם ענישה ממשית הולמת.

7. לצד החומרה והצורך בענישה, אין להתעלם גם משיקולים שונים הנזקפים לזכותו של הנאשם, שיש בהם כדי להצדיק הקלה בעונש הכולל;

מדובר בהסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק, כשעד לביצוע העבירות הלך הנאשם בדרך רגילה ונורמטיבית.

הנאשם הודה בכתב האישום שתוקן לקולא באופן משמעותי, תוך מחיקת עובדות שונות ושני אישומים, כשבהודייתו חסך לא רק בזמן ציבורי יקר, אלא בעיקר את הצורך בעדותה של המתלוננת.

מאז האירועים נפרדו הנאשם והמתלוננת, והאחרונה הבהירה בשיחה עם קצינת המבחן כי אינה חוששת מפניו של הנאשם.

כך, בעקבות האירועים היה הנאשם עצור במשך כחודש וחצי, ולאחר מכן היה נתון בתנאים מגבילים של מעצר בית, ובמהלך תקופה זו חווה קשיים שונים ובין היתר פטירת אביו, ויש להניח שגורמים אלה מהווים ענישה בפני עצמה.

הנאשם נטל חלק בהליך טיפולי במשך מספר חודשים, ואף כיום מביע רצון ונכונות להמשיך בהליך זה, וזאת לצד מפגשים שבועיים שהוא מקיים עם שלושת ילדיו, והחשיבות שהוא רואה בשמירה על התא המשפחתי.

הנאשם הביע חרטה על המעשים וביקש לתת לו הזדמנות לחזור לשגרת חיים תקינה, ויש בכך משום הבנה של הפסול שבהתנהגותו.

8. לאחר שבחנתי את כלל השיקולים המפורטים, בהתחשב בחומרתן של העבירות מצד אחד, ומנגד בנסיבות המקלות שלעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור איזה מהעבירות בהן הורשע, או כל עבירת אלימות במשפחה.

ג. צו מבחן לתקופה של 12 חודשים.

על הנאשם לעמוד בקשר עם שירות המבחן, ולהתייצב בפניו בכל עת שיידרש.

ד. קלטות חקירות הילדים יישארו בתיק המשטרה כמוצגים.

ה. להחזיר לנאשם מחצית מהפיקדון בתיק המעצר מ"ת 52208-02-14, המחצית האחרת תוחזר עם סיום ריצוי העונש.

זכות ערעור למחוזי תוך 45 יום

ניתן והודע היום ב' שבט תשע"ה, 22/01/2015 במעמד הנוכחים.

גלית ציגלר , שופטת

הוקלדעלידיאוריתזיתוני